

Resolució 139/2023, de 16 de febrer

Número d'expedient de la Reclamació: 1052/2022

Administració reclamada: ESPIMSA

Informació reclamada: Factures o justificants de despesa.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: Encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, motiu pel qual el fonament jurídic següent de la Resolució fa referència a les facultats de la GAIP per a l'execució de les seves resolucions, pel cas que calgui fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. Cal tenir en compte que aquesta Reclamació finalitza sobre la base de l'estimació de la sol·licitud d'informació de la que deriva i el subsegüent lliurament a la persona reclamant de la informació sol·licitada; en conseqüència, qualsevol impediment o limitació en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar com un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

Paraules clau: Empreses municipals Despeses públiques. Factures i justificants. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 22 de novembre de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 1052/2022, presentada contra l'empresa pública de l'Ajuntament de Tarragona ESPIMSA, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 d'octubre de 2022 la persona reclamant demana a ESPIMSA les factures o justificants del Llibre major de comptabilitat dels comptes sobre "Publicitat, propaganda i relacions públiques", "Material d'oficina" i "Impresos", a partir del 2008, amb el en entès que si no és possible copiar-los o digitalitzar-los, la persona reclamant es conformaria amb tenir-hi vista. La sol·licitud adjunta una llista de 26 assentaments al Llibre major, dels quals demana els justificants o factures.
3. La Reclamació presentada el 22 de novembre de 2022 indica que ESPIMSA no ha facilitat la informació sol·licitada.
4. El 5 de desembre de 2022 la GAIP comunica la Reclamació a ESPIMSA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així

com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

5. El 8 de desembre de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
6. L'11 de gener de 2023 la GAIP rep l'informe requerit a ESPIMSA, que posa de manifest, en relació amb aquest expedient i els 1058/2022 i 1059/2022, el següent: "Que, les sol·licituds citades i formulades pel Sr. xxxx tenen com a objecte obtenir els justificants (factures) dels diferents assemtaments referenciats a les seves peticions, essent un total de 86. Aquests tenen dates dilatades en el temps, en un període que comença l'any 2008 i acaba el 2019, és a dir, onze anys. Que, en contraposició amb el que descriu el Sr. xxxx a les seves peticions, en el que exposa que aquesta empresa va confirmar-li que la documentació posterior a l'any 2008 estava digitalitzada, ESPIMSA trasllada a la present Comissió que alguns d'aquests anys, els més recents, son els que podem trobar digitalitzats, però la resta no. Que, el fet que molts d'aquests expedients no estiguin digitalitzats dificulta la cerca de la informació sol·licitada, més encara quan existeix la casuística que el detall que el Sr. xxxx ens indica sobre els assemtaments en el que està interessat no coincideix amb les dades d'ESPIMSA. Que, igualment, arran de la època de l'any en la que ens trobem, i tenint en compte també la insuficiència de recursos de la que actualment aquesta empresa pateix, tant humans com materials, la cerca de la documentació interessada és encara més difícil. Que, en conseqüència, i seguint amb el que disposa l'article 33 Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, sobre el termini per resoldre, i l'article 71 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, ESPIMSA SOL-LICITA una ampliació en el termini per resoldre de 15 dies hàbils, per tal de poder garantir l'accés efectiu a la informació sol·licitada per part de la persona interessada, en el present cas, el Sr. xxxx. Que, malgrat l'exposat als anteriors punts, i en mostra de la bona fe amb la que aquesta empresa actua en cadascun dels seus expedients vinculats amb el dret d'accés a la informació pública, els hi traslладem adjunta a la present tramesa una relació documental, detallada segons el número de Reclamació presentada davant la GAIP, en la que podran comprovar el treball realitzat fins al dia d'avui per ESPIMSA en referència als justificants sol·licitats".

7. El 18 de gener de 2023 la GAIP atorga l'ampliació de termini demanada, atenent les circumstàncies del cas, ja que la mateixa persona reclamant ha presentat simultàniament diverses sol·licituds, que demanen molta informació.
8. El 13 de febrer de 2023 la GAIP rep l'informe d'ESPIMSA que, en relació amb aquesta Reclamació i les 1058/2022 i 1059/2022, posa de manifest el següent: "Les sol·licituds citades i formulades per vostè tenen com a objecte obtenir els justificants (factures) dels diferents assemtaments referenciats a les seves peticions, essent un total de 86. Aquests tenen dates dilatades en el temps, en un període que comença l'any 2008 i acaba el 2019, és a dir, onze anys. En contraposició amb el que descriu a les seves peticions, en el que exposa que aquesta empresa va confirmar-li que la documentació posterior a l'any 2008 estava digitalitzada, ESPIMSA li trasllada que alguns d'aquests anys, els més recents, són els que podem trobar digitalitzats, però la resta no. El fet que molts d'aquests expedients no estiguin digitalitzats dificulta la cerca de la informació sol·licitada, més encara quan existeix la casuística que el detall que ens indica sobre els assemtaments en el que està interessat no coincideix amb les dades d'ESPIMSA. Igualment, malgrat l'exposat als anteriors punts, i en mostra de la bona fe amb la que aquesta empresa actua en cadascun dels seus expedients vinculats amb el dret d'accés a la informació pública, li traslladem adjunta tota la documentació sol·licitada, havent aplicat una anonimització efectiva segons l'establert a la normativa de protecció de dades vigent, en tots aquells documents que ho requerissin". L'informe és acompanyat de diverses factures i comprovants.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació

pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha estimat la sol·licitud i manifesta haver facilitat a la persona reclamant tota la informació sol·licitada de la que disposa, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Nogensmenys, encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, motiu pel qual el fonament jurídic següent de la Resolució fa referència a les facultats de la GAIP per a l'execució de les seves resolucions, pel cas que calgui fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. Cal tenir en compte que aquesta Reclamació finalitza sobre la base de l'estimació de la sol·licitud d'informació de la que deriva i el subsegüent lliurament a la persona reclamant de la informació sol·licitada; en conseqüència, qualsevol impediment o limitació en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar com un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 de febrer de 2023, resol per unanimitat:

1. Declarar la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació 1052/2022.
2. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1052/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.